

גיליון מס' 1757 * ה' באלול תשס"א * 24 באוגוסט 2001

חוק שימור הכאב והאהבה

אולי אני צריך פשוט לשבת
עליך לא שבעה אבל
איזה יומיים- שלושה רק כדי
להכניס לעצמי לראש שהלכת
ולא תחזור אחרי
כל כך הרבה זמן שאני לא מוכן לקבל את זה.

ואולי אני צריך פשוט לשבת
עליך לא שבעה אבל
איזה שבועיים-שלושה שהרי
הליכתך ממני קשה לי אפילו ממותך במובן
המסויים מאד של
הליכתך מרצונך החופשי.

ואם אתבונן בכאב-
האם זה יעזור?
אם אקשיב לו -
האם הוא יעבור?
ואם יעבור -
לאן יעבור?
האם יעבור מן העולם או אולי
כמוך אל מישהו אחר?
האם קיים בעולם חוק שימור הכאב והאהבה?

דגן (נלקח מתוך עלון אילת השחר)

העמוד הפותח

ושוב שבוע טוב לכולם.
זוכרים שהשבוע נוסעים ללונה-גל?
אז יאללה, תתחילו לארוז, להתמרח ו... קדימה לאוטובוס, עם ילדים, אנשים, נשים וטף.

והשבוע תוכלו לקרוא בעלון.....
 בראשיתו - עשרת הדברות לקורס השרדות השינויים - מאת המכון ליעוץ ארגוני וחברתי של התק"מ.
 לאחר מכן - מכתב פרידה מריצ'רד, מכתב תשובה מדודו למכתבה של אורנה, הרבי מספר על
 חוויותיו בגלישה באינטרנט, אלן א' ואבי ר' עונים לרזי על מכתב התגובה לאבי מלפני שבועיים
 (הבנתם את זה? אני לא!), ריצ'רד מבקש לפני עזיבתו להתריע על הבטיחות בשבילי הקיבוץ
 וג'ורג' נאי נפרד מאיתנו למען נסיעתו לסין ומשאיר לנו את כתובתו.
 בשבוע שעבר פורסמו החגים ומארגניהם וחלק מהחגים נשמטו, אז יש לכם השבוע את כל החגים ביחד.
 בסוף, בסוף, 2 סיפורים ש"גנבתי" מהעלון של אילת השחר ופינת התקשורת של דוד אלמן.
 כן, השבוע, שאלתי הרבה דברים מהעלון של אילת השחר.

שבוע טוב לכולכם...

דורית בסו

את הפרורים לשבוע הבא
 תאסוף עבורנו מיכל גלוק
 ספרו לה את שבליבכם
 וגלו לה את כל הסודות כדי
 שנדע גם אנחנו....

ימי הולדת

26/8	אלעד פרחי (נכד וטרמן) תמיר שובל (נכד)
27/8	בלנש לוי יבון אגם ארי טלברג דינה ראובנוב דניאל שובל (נכד) ניר קולקר (נכדה-הדר)
29/8	קרן ג'קסון רינה כרם
30/8	דורי בן-חנוך שחר עדר (נכדה) דורון מרום
31/8	עין-יה ניר רומן ראובנוב אביב גולן (נכד)
1/9	אלי ריפקינד שגיב שטיינר

ימי נישואין

26/8	אביבה ואריק לינטון גלית ואמרי סולומון
27/8	אלזה ואדם בן-חנוך ליאונרד ורמי גולן
28/8	איילת ואבנר מרום
29/8	נאוה וג'אק בלור

פרורים מהשולחן

אין עשן בלי אש - אבל כנראה יש אש בלי עשן. ביתם של משפחת אלקסלסי, תושבים אצלנו בכפר הנשיא (לשעבר בית משפחת אגם) עלה באש ותכולתו נשרפה כליל. המשפחה שהתה באותה העת בבית הסבים בקיבוץ דן. הבית שהיה סגור לחלוטין בער בבעירה איטית, כנראה כתוצאה מקצר חשמלי, במשך הרבה זמן, ואף אחד מהשכנים לא הבחין באש או בעשן. למזלנו אין פגיעות בנפש ולכולם שלום. המשפחה שוכנה בינתיים בדירה חלופית, והכדור נמצא עכשיו בידיהם של השמאים וחברות הביטוח. נקווה לטוב.

ובמעבר חד כפי שנוהגים לומר בתקשורת. החופש הגדול הולך ונגוז, וההתארגנות לשנת הלימודים החדשה תופסת תאוצה. הויכוח שהפך למסורת בשנים האחרונות, יום לימודים ארוך - כן או לא, שוב נמצא בכותרות. את סדר היום תופסים גם דיונים על קיצוצים, צמצום משרות ושאר גזרות השעה.

צלם עושים חיים 1 - ועד שתגיע שנת הלימודים, החבר'ה, בזכות עבודתו והשקעתו המדהימה של כל הצוות, ממשיכים למצוא מהחופש כל רגע של בילוי וכיף אפשרי: השבוע היתה קייטנה של הנעורן, בניצוחם של רוני וגנר, גלי פרנקלין ושחר כץ בחוף דור, עם כיופים בסביבה. חוויות וסיפורים כנראה רק בשבוע הבא.

צלם עושים חיים 2 - הנעורים אורזים ציוד ויורדים לאילת תחת השגחתם של אילן המדריך ואווילין והרולד וולאך. הם ילדנו ביטבתה וישתה הרבה שוקו, זה עם השפיץ.....

גיל המעבר - בשבוע החולף התבצע גם המעברים המסורתיים של הילדים היותר צעירים. ילדי גן רימון עבור לתלתון הצעיר, ואילו ילדי התלתון הצעיר עברו לזה הבוגר. ככה זה הילדים גדלים ורק אנחנו ההורים מזדקנים.....

אלברט פירות? לא אלברט סוסים - כנראה שמאוד קשה להישאר "על הסוס" כפי שאומרים, בימים טרופים אלה. אלברט מפעיל חוות הרכיבה עוזב בימים אלה לטובת עבודה בגרמניה, לאחר שלא הצליח לבסס את הפעילות מבחינה כלכלית. בינתיים מחפשים לסוסים "משפחה מאמצת" או יותר נכון מתנדב שייקח על עצמו את הטיפול והשמירה על הסוסים והמקום. פרטים נוספים אצל קורין.

השקעה בתשתיות - משתלת הערערים שלחה מכתב לשר התשתיות מר אביגדור ליברמן ובו הזמנה לבוא ולבקר במשתלה, כדי להיווכח שיש פתרונות שמאפשרים גם לחסוך במים וגם להשאיר את הגינה ירוקה. בינתיים עוד לא התקבלה תגובת השר, אבל אם תראו באחד הימים שיירה מינסטריאלית בחצרות המשק תדעו במה מדובר.

בלינה הכפרית - הכל על מי מנוחות מוסרת קורין, התפוסה מלאה ושרק ימשיך כך.

כבלים - עובדי חברת הכבלים מת"ב חגגו בפארק זיו בסוף השבוע שעבר. על מה ולמה תצטרכו

לשאול את איציק בן דור.

מסיבת יום הולדת - מסיבת יום הולדת יכולה להיות גם דבר עצוב. ביום שישי חגגנו בברכה מסיבת יום הולדת לאמה ובן. זו גם היתה "מסיבת פרידה" מהילדים ומהלן וריצ'ארד שעוזבים אותנו בחזרה לאנגליה. היה עצוב כי ההרגשה היא שעם קצת מאמץ של כולם, והדגש הוא על המילה קצת, הם היו נשארים אתנו. נקווה שהם עוד ישובו, לפחות לבקר, ובינתיים שתהיה להם רק הצלחה בדרכם החדשה....

נסיעה טובה לג'ורג' נאי שבשעת קריאת שורות אלו, כבר נמצא בדרכו לסין. אנו מחכים לשמוע ממך ולחזרתך.

ביקור מולדת - ביקור שכן יצא אל הפועל, הוא הביקור של אבישי פרלסון.

לאכול את ה"לוקש" - קרוב לוודאי שבעת קבלת "דברי הכפר" רובכם (לפחות אלו שלא עובדים בחוץ או במפעל וכבר רגילים) עסוקים בפענוח והבנה של תלוש המשכורת האישי שחולק בתאי הדואר לקראת סוף השבוע. אין ספק, מועד ההכרעה לגבי מעבר למודל של "רשת בטחון" הולך ומתקרב. בהמשך לדף ההסבר שחולק בתאים על התהליך, כדאי ומומלץ לפנות ולהיעזר בצוות לביחור דברים לא ברורים בתלוש עצמו, ולאחר מכן בחברי הצוות שיפנו ויקבעו להיפגש עם כל משפחה. חשוב מאוד לשאול שאלות ולדרוש לקבל תשובות כדי שההחלטה שתתקבל בסופו של דבר, תהיה על בסיס נרחב ככל האפשר, של ידיעה והבנה.

ככה זה כשיש שתיים - דינה ושקד התאומות לבית מימין (הבנות של אורנה נמנוב) מתארחות אצל סבתא יעל. ליהי (לבית רוזנקרנץ) שלא יכלה להבדיל בין השתיים (מה שבאמת קשה) מצאה פיתרון: היא קראה להן דינה ועוד דינה...

שבת שלום

דורית, אבי וכל השבט

עשרת הדברות לקורס השרדות השינויים

1. זה בסדר להרגיש צורך ורצון לכאוב, לכעוס, לנקום, להסתגר. לגיטימי לחוות גם חוויות אלה, לתת להן מקום, אך לדעת שמקום זה זמני בלבד, ואחרי הלילה יבוא היום.
2. לדבר אך אמת עם עצמך ועם החברים. שקר וחצאי אמיתות, יגרמו לבלבול מיותר.
3. לארגן מחדש סדרי עדיפות - לערוך תכנית חלוקת משימות בהדרגה - בעבודה ומחוצה לה (חלוקת מטלות ברורות), ולהשתדל לעמוד בהן (מחר יש יום חדש).
4. לאהוב את עצמך, לפנק עצמך בדברים שהינך אוהב/ת, לאכול מסודר (לערוך ארוחתך בצורה אסתטית ומפנקת), להתחדש עם בגד, תספורת וכו'.
5. להקדיש אהבה לזולת. במגע, במבט ובאמירה - לילדך, חבריך, קרוביך, להזמין אורחים לביתך (גם אם קשה קצת בהתחלה) - השגרה ושימור האופטימיות הם סוד ההצלחה.
6. לבניית סדר חדש עליך בראש ובראשונה לבנות את הגשר אל עצמך, לדעת מה גורם לך עונג? מה גורם לך כעס? ומה חלקך בכישלון הסדר הקודם - הקדם להכיר עצמך לפני הצעידה לשינוי הבא.
7. האמוני/ בעצמך והתמדלי/ בכך - אין לתת למישהו ואף לא לעצמך לשכנע אותך לאבד אמונה זו - דע/י כי מגיע לך כל הטוב שבעולם ושאי/י לכך.
8. הנך אחראי רק למעשיך, קבל את האחר כמות שהוא, אל תנסה לשנות אותו ודע שבכל אדם יש תכונות חיוביות ושליליות, השתדל להתחבר לחיוב ודע את השלילה.
9. נתב דרכיך לשינוי ביושר עם עצמך ועם חבריך, הבע במילים את תחושותיך - אמור את אשר אתה מרגיש - החבר אינו נביא ואינו קורא מחשבות.

10. אהבה למים חיים תשווה בלעדיה אי אפשר, ובעלותה על גדותיה
תטביע אוהביה (מינון נכון=סם החיים).
המכון לישן ארוגני וחברתי - תק"מ

שלום ותודה

השבוע אנו נפרדים מריצ'ארד. בהזדמנות זו, אני רוצה לציין שבשלוש השנים האחרונות עבדתי עם ריצ'ארד בענף הנוי. היה תענוג לעבוד איתו. ריצ'ארד הוא איש מלא מרץ, מלא רעיונות, תמיד מוכן לעזור ויזם הרבה פרויקטים חדשים. הוא עבד עם כל הנשמה שלו, והיה אפשר לראות אותו מהשעות המוקדמות של הבוקר ועד לשעות הערב בעבודה.

לא היה לנו קל בשנים האחרונות לעבוד בנוי וזאת עקב קיצוץ בכוח אדם, קיצוץ במים וקיצוץ בתקציב, אבל איכשהו ניסינו להשאיר את המשק מסודר, נקי ומטופח.

קשה לנו שהוא עוזב את הענף, ואני מקווה שאנחנו (נורמן ואני) נוכל להמשיך את העבודה הטובה. יהיה לנו עובד חדש מבחון שיבוא לעזור לנו כמה ימים בשבוע - זה בוודאי לא מספיק, אך ננסה להסתדר.

תודה ריצ'ארד על כל מה שעשית ועל תרומתך לענף.

בהצלחה וכל טוב בחיים החדשים שלך.

תדע שתמיד שמור לך מקום פה אצלנו בכפר הנשיא.

קחול לי.

נזכור את יקירנו ח' באלול תשמ"ז (1987) שרון ליפא

לאורנה - תשובה יהודית הולמת

לאורנה שלום, קראתי את מכתבך למיכל, וסלחי לי על כך שלא יכולתי לדחות סיפוק, וישבתי לכתוב לך תשובה ציונית ויהודית הולמת. את ודאי יודעת מתוך האמת הגדולה והבלעדית שאת חווה בחייך החדשים (כבר לא כל כך חדשים) עד כמה שאת צודקת ועד כמה אנחנו טועים. אבל כמו שיהודה עמיחי כבר כתב פעם "במקום שאנחנו צודקים, לא יפרחו פרחי אביב". ואני חושב על ה"אמת" הזאת שלך, המוחלטת, ונזכר באותה תקופה איומה, קצת לפני חורבן הבית, כאשר הרומאים צרים על ירושלים, ובתוך העיר מתבצרים הקנאים. אנשים כאלה אפשר ודאי לפגוש היום, בתפוח,

באיתמר ובחברון, אנשים קשים של אמת, אחת כזאת מוחלטת, כל כך שורפת, שאפילו השנאה שלהם בחינם, ובעיצומו של המצור קם אחד המנהיגים, רבן יוחנן בן זכאי, נמלט מהעיר, מקנאיה ושנאתם, בארון מתים. וכשהובא לפני אספסינוס שאל אותו זה, מה הוא מבקש ויוחנן בן זכאי עונה לו: "תן לי את יבנה וחכמיה". הלך ליבנה והקים שם את המפעל המפואר שהשאיר בחיים את עולם המחשבה היהודי. מאחוריו הוא השאיר את ירושלים לקנאיה, לשנאתם ולחורבן שהם מגלמים. כל זה קרה משום שרבן יוחנן ידע שהכלל הגדול בחיים הוא החיים. "ונתתי לכם את הטוב והרע החיים והמוות ובחרתם בחיים". ומעניין, שאפילו כאשר העמיד תלמידים, אף אחד מהם לא דמה לרבן יוחנן עצמו, כל אחד והאופי שלו - אחד בור סוד (סיד) אחד מעין טובע, אחד חסיד וכו'. לרבן יוחנן היה חשוב שכל אחד מתלמידיו יוליך את "האמת" בדרכו שלו, האופיינית והמיוחדת לו. הרברט ריד, תאורטיקן של האומנות, פותח את ספרו על האמנות המודרנית במשפט: "למעשה אין אומנות, יש אומנים". הייתי אומר, בעקבותיו, שלמעשה אין יהדות ישנם יהודים. ואלה, לפעמים הם מסתדרים אלה עם האמת של אלה ואז "אלו ואלו דברי אלוהים חיים", ולרוב הם רבים זה עם זה והורגים זה בזה, אבל תמיד לאורך כל ההסטוריה הארוכה של העם היהודי, לא היתה רק יהדות אחת.

זה כל כך נכון שאפילו עד היום יש לנו שני רבנים ראשיים אחד ספרדי ואחד אשכנזי.

עכשיו, תפתחי בבקשה מסכת אבות ותראי שישר בהתחלה כתוב: "משה קיבל תורה מסיני ומסרה ליהושע, ויהושע לזקנים, וזקנים לנביאים, ונביאים מסרוה לאנשי כנסת גדולה. הם אמרו שלושה דברים: הו' מתונים בדיון, והעמידו תלמידים הרבה, ועשו סייג לתורה". אם תרצי יש כאן לפניך את פירמית הפיצוץ המחשבתית, כפי שראו אותו חז"ל. בהתחלה התורה שבעל-פה היא נחלת יחידים בלבד, משה, יהושע, נביאים, אנשים מוסמכים וסמכותיים. עד שאנשי כנסת גדולה שוברים את המונופול על ידי שהם מעמידים את התנאי של "העמידו תלמידים הרבה". ותלמידים הרבה, זה כבר לא אמת אחת, מוחלטת, זה העוצמה של הגיוון. זה היכולת ליצור מדרש. כי מהו ההבדל בין מדרש לפרפרזה: שפרפרזה זה להגיד אותו דבר במילים אחרות. ומדרש זה להגיד דבר אחר באותן מילים. בבית המדרש של ר' עקיבא, היו קמים ומוחאים כף לכל מי שהצליח להעמיד חידוש, כלומר למי ששבר את הראיה השגרתית על ידי ראיה חדשה, ומאז המחלוקת בין ר' אליעזר בן הורקנוס (בור הסוד) לבין ר' יהושע וחכמים, עומד הכלל של "אחרי רבים להטות" "ולא בשמים היא", אפילו שהלכה כמותו (של ר' אליעזר) בכל העולם, ואפילו שבת קול תומכת בו. מאז טסה טונה אמר פעם את המשפט: "אלף פרחים יפרחו", מאז התכוון שפרח אחד, אדום, יפרח אלף פעמים. כאשר אנשי כנסת גדולה אמרו "העמידו תלמידים הרבה", הם התכוונו באמת לאלף פרחים, ובהרבה צבעים. לכן אם את מעמידה בפני את הברירה להצטרף אל האמת המוחלטת שלך, שהיא ודאי צודקת ואמיתית לגביך יותר מכל דבר אחר שאת יכולה לפגוש כאן בינינו, הייתי מבקש לציין לפניך שני דברים: אחד, להזכיר לך שאמנם אומרים על בית שמאי ובית הלל שאלו דברי אלוהים חיים, אבל מוסיפים שמקבלים את דברי בית הלל משום שהם צנועים יותר, וצניעות היא מצרך נדיר היום ומתאדה בקלות מול אמת מוחלטת. והשני, אם עדיין תתעקשי שהאמת שלך יותר נכונה וצודקת משלי, עדיין אומר לך - "תני לי את יבנה וחכמיה". כי חכמים זה תמיד יותר עדיף מקנאים. אני מקווה שתמשיכי לבוא לבקר אותנו, ושתשכילי להתגבר על המחיצות ששרויות בינינו. ושיהיה לך רק טוב, ממני יהודי לא מושלם ושמח בחלקו - **דודו פלמה**.

תופסים עולם

בשובי מחו"ל ביקרתי מעין שיתוק וחוסר אפשרות להתאפס מחדש לחיים בעולם הקטן שלנו. בעולם הגדול, שבו קצב השינוי ביום-יום הוא מהיר, מגוון וצבעוני - בריחות, בקולות, באנשים - האדם מתרגל לקלוט את כל ה-IN-PUT האינטנסיבי הזה. אך כשחוזרים הביתה, כל זה נעלם, ואין גירויים מספיקים להזין את המוח, שהסתגל בינתיים לקצב הקודם. למרות הקושי הזה של חוסר גירויים, גיליתי דרך לספק את סקרנותי ואת רצוני לשמור על קשר עם העולם הגדול דרך המחשב הביתי ותכניות ה-CHAT, אני נהנה "לערוך ביקורים" במקומות מגוונים בעולם ולנהל שיחות עם אנשים בארצות שונות ואף בשפות שונות. כמובן שאני לא החבר הראשון הגולש ל-CHAT, או המומחה בנושא, אני בחרתי בתכנת CHAT מלווין, ממולטימדיה ומטלביזיה, ולא דווקא התוכנות המפורסמות יותר כגון ICQ יש בתוכנות אלו כל השפות וכל הגילאים מעל גיל 18. ה-

CHAT שלי הוא דווקא בצרפתית, אבל בני שיחי נהנים גם להתאמן איתו בשפה האנגלית. כמוכן שיש גם סכנות שיש להיזהר מהן - כגון מקרי הפשע הנתעבים שקרו בארץ (פיתוי הילד הישראלי על ידי גורמים עוינים ורציחתו). לאחר מקרה זה, כתבתי לפקחי תוכנת ה-CHAT בבקשה לפרסם התרעות בעניין זה, וגיבוי חריף כנגד המנצלים את התוכנית לרעה. לאחר הרבה שעות גלישה ב-CHAT, מצטיירת תמונה של אוכלוסיות מסוימות בעולם:

- א. נשים בסקנדינביה בגילאי 30-50, מקיימות דרך חיים עם בני זוג, העובדים בתעשיות הנפט בארצות ערב, והפוקדים אותן מידי כמה חודשים לחופש של כחודשיים, וחוזר חלילה.
- ב. אנשים רבים, משני המינים, חיים חיי בדידות קשים, מחפשים חברה דרך ה-CHAT, ומקווים כך לחיים טובים יותר.
- ג. נשים מארצות ערב, כמו מרוקו, תוניסיה, אלג'יריה (דוברות צרפתית), יכולות דרך האינטרנט לספר על העיוותים ביחסי גברים-נשים, וזכויות הנשים בארצותיהן, אמנם זה ידוע, אך לשמוע את הסיפורים האישיים שלהן, ממחיש ביותר את הנושא.
- ד. סיפור אישי שלמדתי להכיר הוא של ראש משפחה בטוניסיה, העוזב את משפחתו לעבודה באיטליה, משאיר את בנו הצעיר, בהיותו "גבר" המשפחה, כאחראי על ניהול ענייני המשפחה, למרות נוכחותן של האם והאחיות הבוגרות ממנו.
- ה. משיחות שניהלתי ב-CHAT עם ערבים פלסטינאים, עירקים ואיראנים, הבנתי את האמת המרה שהחדשות המגיעות אליהם על העולם החיצון, ובמיוחד על ישראל, רחוקות מהאמת. אני מנסה לפקוח את עיניהם בהבאת דעות נגדיות, מתונות ואובייקטיביות כמה שאפשר, כדי להפחית את הארס והשנאה כלפי ישראל. אני מקווה שיש עוד אנשים כמוני, ובמיוחד דוברי ערבית, המשתתפים במערכה זו של הסברה למען ישראל, הלקויה כידוע, ומגיעה לקו האדום (כמו מפלס הכנרת).

זהו לפעם הזאת, אני חייב לענות בדחיפות לשיחות נכנסות במרקע שלי.

הרבי ג'קסון

**בית כפר הנשיא
משתתף בצערם של
רותי עמית ובני המשפחה
עם מותו של האח
טובי רזניק
לאחר מחלה קשה**

תשובה לתשובה של רוי...

התקפתך את אבי ב'דבר'י האחרון היתה ממש לא צודקת. תן לי להסביר - קודם כל - אבי ניסה

להעביר לידיעת החברים בסגנון המיוחד שלו שמשוהו לא היה נכון בדו"ח ה"פנימי בלבד" שהופק לפני זמן מה ושבנו כתבו שחברי מועצת המנהלים דרשו ממנהל המפעל לדאוג שבעד חמש שנים, רווח המפעל יהיה סכום שנראה - נגיד - קטן. אני בטוח שזה רק חלק מהסיפור, אבל ללא הרבה יותר אינפורמציה רקע, ההצהרה עוררה ספקות וחרדות. לא... המאמר של אבי דורש הסבר ותשובה עניינית ולא התקפה.

שאלה אחת הבולטת, היא למה פתאום חברי המועצה התעוררו ודרשו "אקשן" ממנהל המפעל כשכל השנים נתנו למח' החמור להתדרדר לאט-לאט ולא דרשו "אקשן" אז? כאן עלי להזכיר לך רוי, החוק הבסיסי של העסקים: "אין עסק גרוע, יש רק מנהלים גרועים". אימות חוק זה ראיתי כבר מספר פעמים במשך חיי בעולם החיצוני!

בעניין פרסום אינפורמציה "פנימית בלבד" בעלוננו, אני לא רואה שלאבי היתה ברירה אחרת, כי מטרתו היתה להזהיר את החברים על קיום מצב שלפי דעתו מסוכן, וזאת הדרך היחידה לעשות זאת. דרך אגב, אריק ז"ל, כתב כמה פעמים על המצב העגום במחלקתו ואף אחד לא האשים אותו בחוסר אחריות בפרסום אינפורמציה רגישה (לדאבוננו, גם לא הקשיבו לאזהרותיו). דרך אגב, אם אינני טועה, לא הודיעו רשמית לחברי כפר הנשיא על סגירת המחלקה ורק התייחסו לנושא בדו"ח ההנהלה הכלכלית מס' 142 שקיבלנו בתאריך 01/8/19.

בידידות - אלן איסטון

בטיחות בשבילי הקיבוץ

ברצוני לומר תודה לכל חברי הקבוץ עבור עשר שנים של חוויות - טובות יותר וטובות פחות, אותן אזכור לעולם.

בשלוש השנים האחרונות, בתור רכז ענף הנוי, עמדתי פנים אל פנים עם השינויים בקיבוץ ובהזדמנות זו, אני רוצה לומר כמה מילים בנושא הקרוב לליבי - הקיבוץ והמכונות. הקבוץ לא נבנה עם הרעיון של גישה חופשית למכונות - לכל פינה ועל כל שביל. יש לנו יותר מידי שבילים צרים, פינות מוסתרות, כניסות וציאות צרות. לא יעבור זמן רב עד שאחד הילדים ידרס. למיטב הבנתי, אין אדם שעבודתו כה חשובה עד שינזק אם לא יחסוך את אותן מספר דקות. האם כה חשוב לנו להשתמש ברכב, ונעשינו אנוכיים ועצלנים עד כדי כך? בשנתיים האחרונות נדרסו שלושה כלבים שהיו בקלות מחרידה יכולים להיות ילד על רולר-בליידס, סקייט-בורד או אופניים.

האם כדאי להסתכן? אינני סבור כך.

מדברים גם על בטיחות כסיבה להחנות את המכונות ליד הבית. אך האם לא יהיה זה טוב יותר להשאיר את הרכב במקום ציבורי מואר היטב?

גדלתי בבית המרוחק 50 מ' מכביש יציאה ראשי מלונדון. הורי דאגו תמיד כשיצאתי לשחק במשטח שבו נמצאו ילדים ומכונות בו זמנית. תאונות היו דבר שבשגרה - כך שאני מדבר מנסיון אישי.

אנא, החליטו שלא לנהוג בשבילים הפנימיים של הקבוץ. החליטו שלא לעשות קיצורי דרך. חישבו על הולכי הרגל ולא רק על נוחיותכם.

בסופו של דבר - ייטב לכלנו.

שלום - ריצ'ארד

חגים - רבותי - חגים

בשבוע שעבר, פורסמה רשימת החגים לשנה הבאה, עם שמות המארגנים, עם בקשה להתנדבות בעזרה באחד מהם.
להלן המשר הרשימה מהשבוע שעבר בנוסף למה שנשמט בטעות בשבוע שעבר. להזכירכם - אתם מוזמנים לפנות לאולגה אילייב או למארגן/נת אותו החג, אם ברצונכם להצטרף לצוות:

המארגן/נת	הפעילות	החג
דליה וגנר	טכס בחדר האוכל	ראש השנה
אביבה לינטון	ערב תרבות לאחר הארוחה	ראש השנה
תמר וולפין	ערב סיכום השנה	ראש השנה
שרה דבולט	ערב יום כיפור	יום כיפור
דורית רוזנקרנג,	טרי לפינג	ערב חג סוכות
אודי וגנר ואבלין וולאך	ערב מרקים ומשחקי שולחן	חנוכה
אודי וגנר	תהלוכת לפידים	חנוכה
איריס וולפין	פעילות בחד"א לאחר התהלוכה	חנוכה
דנה אגם ומרים מעין	סדר ט"ו בשבט	ט"ו בשבט
אפריים מעין	נטיעות	ט"ו בשבט
אולגה אילייב	מסיבה בחד"א	פורים
אלינועה בר דוד	המחזה	פורים
יהודית וויטהם	סדר פסח	פסח
יפעת וויסבקר	ערב החג	ל"ג בעומר
רחלי פוקס	ערב החג + שבתון	שבועות
נעה מעין	ערב תרבותי	פסח
איילת מרום	מימונה	פסח
צינוה מזרחי,רמה זולטי	ערב יום השואה	יום השואה
גדי עמית	טכס פתיחה ונעילה	יום הזיכרון
שרית קולינס	טכס בבית הקברות	יום הזכרון
דודו פלמה	ערב במועדון לאחר הטכס	יום הזכרון
צילה ב-ר/אתי א	ערב החג	יום העצמאות
לאה כץ, פט בן זאב	שבתון / מנגלים	יום העצמאות

הודעה

תודה רבה לכל הרבים שעודדו אותי ותמכו בי בשבועות האחרונים לקראת נסיעתי. תאמינו לי, הייתי זקוק לזה כדי להתגבר על המכשולים ובמיוחד הפחדים.
הכתובת שלי בסין, למי שמעוניין:

C/O FOREIGN AFFAIRS OFFICE
SHANDONG UNIVERSITY
JINAN
SHANDONG 250100
P.R. CHINA
E. MAIL: GEORGE_NEY@HOTMAIL.COM

אני מאחל לכולנו שהשנה הקרובה תביא עלינו שלום, בריאות והקלה כלכלית.
להתראות - **ג'ורג'**

וחוץ מזה מרקז הכל בסדר...2

תחילה לבשורות הטובות: נמצא הגורם האחראי לבעיות המפעל. אחרי שהתברר שכותב שורות אלה הוא, הוא זה "שעשה הכל" כדי להכשיל את המפעל, הסכים אבי (אחרי לחץ פיזי מתון) להודות במיוחד לו. יתרה מזאת, אבי הבטיח שמעתה והלאה, הוא מוותר על רכב 'תנאי השירות' הצמוד, משכורת 13, וכל העלאות השכר שהשיג לעצמו בשנים האחרונות. כמו כן הוא מבטיח לא לדרוש רכב מיוחד לחופשות, מוותר על חשבון ההוצאות בארץ ובחו"ל, לטוס רק בטיסות צ'ארטר, לישון בחו"ל רק באכסניות נוער או באוהל סירים בקמפינג, ובכלל לא לחזור ממסעותיו בחו"ל בלי שהמזודה מלאה כל כך בהזמנות, עד שלא נשאר אפילו מקום לזוג נעלי "ריבוק" לילד. בכלל, אבי נשבע שמעתה והלאה הוא לא יתנהל בצורה בזבזנית ומנקרת עיניים ומחוררת כיס, וכל שקל שהוא יחסוך הוא יעביר ישר לרווחת הקהילה. אין ספק חברים, עידן חדש עומד בפתח. המיליונים בדרך, הכינו את מנהל הבנק שלכם. תמו שבע השנים הרעות, ומעתה והלאה: השמיים הם הגבול...

אבל כידוע, אין טוב בלי ורע ולהיפך... כך שלצד כל הטוב שאך זה נפרס לפנינו, יש גם את הבשורות הרעות שלצערי רבות יותר. אבי הבטיח הכל אך לא הבטיח להפסיק לכתוב, לשאול שאלות ולקוות לקבל תשובות.

ובענין התשובות הכונה בהחלט לא לתשובה מהסוג הרדוד והמעליב את האינטלגנציה, כמו זו שכתב "נציג הציבור" הנכבד לאחרונה. מילא שאין לו מושג ירוק במהות תפקידו, באחריות שלו כלפי הציבור אותו הוא אמור לייצג, בחובה שלו לדווח ולהתריע בכל הזדמנות ובפני כל פורום אפשרי, אבל זה עוד כלום. במקום כל אלה, הוא נעלב בשם מנהל המפעל השכיר, וטוען שאילו הוא היה במקומו, "הוא היה מתפטר, ועוזב אותנו לאנחות!"

ממש רחמים.. הטענות הוא טוען צריכות להיות מופנות למי שהחליט להעסיק אותו, באמת. ואיפה אתה בכל העסק? נציג ציבור נכבד. בהתנשאות המתאימה לאחד שכנראה שכל מה שהוא נגע בו הפך מיד לזהב, הוא אומר לכם: סמכו עליי! אני יודע מה טוב בשבילכם ומה נכון!

עצה ידידותית לכולנו. בואו נפסיק עם הסמוך! אנו מדברים ומתכננים על "שיוך נכסים" והנכס העיקרי שלנו - המפעל, הולך ונגזז לנו לפני העיניים, ויש חשש סביר שעד שנגיע לשיוך הנכסים המיוחד, לא יהיה מה לשייך, שלא לומר חובות. והלוואי שאתבדה... אסור לחכות למחר, על הלוח בשבוע הבא תהיה תלויה דרישה לכנס אספה מיוחדת של חברי הקיבוץ, עם מנהל המפעל ומועצת המנהלים, ולקבל הסברים מפורטים על המצב, ודרכי ההתמודדות עד להבראה. אנא צרפו את חתימותכם, לפני שיהיה מאוחר. אל תגידו לא ידעתי, לא שמעתי.

מכיוון ש"נציג הציבור" הנכבד הרשה לעצמו להציע עצות על בסיס אישי, הרי הנה עצה אחת גם בשבילי. בחופשת המולדת הבאה שלך, נסח מכתב יפה לבעלי המניות, (אני מוכן לעזור) ושחרר אותנו מייצוגנו. יש מקום להניח שמה שלא למדת במהלך השנים בתפקיד, לא תלמד גם להבא!!!

ובקשר לאריק ז"ל. כשתקראו שורות אלה, תעשה משפחה צעירה, הלן ריצארד, בן, ואמה את דרכם לאנגליה לנסות את מזלם במולדת הישנה. יכול לשבת צוות דמוגרפי כזה או אחר, עם ים של כוונות טובות ולתכנן לעתיד, אבל בינתיים קמה עוד משפחה, בשר מבשרינו, ועוזבת משפחה שעם קצת מאמץ היתה נשארת אתנו. כואב הלב. אף אחד חוץ מאריק ז"ל כך אמרה לי הלן בדמעות בעיניים שלה ושלי, לא בא, שאל, התעניין, ניסה לשנות את מהלך העיניים. אף אחד חוץ מאריק ז"ל.

מחר יגיע גנן שכיר חדש, ומישהי תגיע תמורת תשלום לעיניי פדיקור, החיים ימשכו כרגיל, וכנראה, או בעצם בטוח, עם קבורתו של אריק ז"ל, נקברו גם חלק מהדברים שכל כך איפיינו את כפר הנשיא: אנשיות, חברות, חום, ושכל ישר.

אבי רוזנקרנץ

ספורים לכל המשפחה

הד החיים / נלקח מעלון אילת השחר

איש וילדו הקטן טיילו יחדיו בעיר.
לפתע מעד הבן ועיקם את רגלו.
"איייי" צעק הבן בכאב.
"איייי" ענה לו קול מן ההרים.
הילד, שהקול הפתיעו, הסתקרן וקרא "מי זה?"
הקול ענה לו "מי זה?"
מאוסב ומעצבן מכר שלא קיבל תשובה, צעק הבן
"פחדן! מי אתה?"
והקול ענה לו "פחדן! מי אתה?"
הביט הבן באביו בתמיהה ושאל: "אבא, מה קורה כאן?"
"שים לב" השיב לו האב.
"אני מעריץ אותך!"
"אני מעריץ אותך!" השיב לו הקול מבלי להתמהמה.
"אתה נהדר!"
"אתה נהדר!" השיב הקול.
הבן, שהיה מופתע מכל העניין, עדיין לא ממש הבין מה קורה.

הסביר לו האב:
"אנשים נוהגים לכנות תופעה זו כ"הד".
אבל למען האמת יש לכנותה "החיים".

החיים תמיד מעניקים לך חזרה מה שאתה מעניק להם.
החיים הם מראה של פעולותיך.
רצה עוד אהבה? תן עוד אהבה!

רצה עוד אכפתיות? תן עוד אכפתיות!
רצה הבנה וכבוד? תן הבנה וכבוד!
רצה שאנשים יהיו יותר סבלניים ואכפתיים כלפיך?
היה סבלני ואכפתי בעצמך.
חוק טבע זה חל בכל מישורי חיינו.
החיים מעניקים לך חזרה את שאתה מעניק להם.
התנהלות חייך אינה מקרית.
התנהלות חייך הנה מראה של מעשיך.

שליטה עצמית

נלקח מהאינטרנט / וגם זה מעלון אילת השחר

היה היה ילד אחד עם אופי קצת רתחני.
אבא שלו נתן לו שק עם מסמרים ואמר לו שבכל פעם שהוא מתפרץ וצועק על אנשים - הוא חייב
לתקוע מסמר בגדר שמקיפה את ביתם.

ביום הראשון תקע הילד 37 מסמרים בגדר.
אך במהלך השבועות הבאים - ככל שלמד לשלוט בכעסו, ירד מספר המסמרים! הוא למד שקל לו יותר
לשלוט בכעסו, מאשר לתקוע מסמרים בגדר.

לבסוף הגיע היום בו הילד לא התפרק כלל.
כשסיפר זאת לאביו, אמר לו האב שכעת, כל יום שעובר ללא התפרצות, עליו להוציא מסמר מהגדר.

הימים חלפו ולבסוף הגיע היום בו שלף הילד את המסמר האחרון מהגדר.
אחז האב בידו של בנו ואמר לו: "כל הכבוד בני על שלמדת לשלוט בכעסייך, אך הסתכל בכל
החורים שבגדר - היא כבר לעולם לא תשוב להיות כמו בהתחלה, בדיוק כמו כל האנשים שבעסת
עליהם. כי כל התפרצות שלך השאירה בהם צלקת דומה לחור שבגדר.
אתה יכול להתנצל ולהצטער ואפילו לפצות במשהו... אבל הצלקת תשאר."

ותחשבו על זה כל פעם שמישהו מביא לכם את הסעיף.

פינת התקשורת

1. אנא מכם, הודעות עבורי, נא להשאיר בתא קולי 4777. פתקים, הודעות בעל-פה ואפילו הודעות בבית - זה לא עובד. אין כאן עקרון כלשהו, זה פשוט לא עובד מה לעשותם
2. פתחתי אתר המראה פעילות ועיסוקים שונים של תושבי המקום. האתר בנוי סביב השאלה: "מה גורם לאנשים לחייך, למרות הכל?" אם יש לכם מה להציע, אשמח להגיע אליכם הביתה ולפעול בנושא. במקום הסברים מיותרים, היכנסו [לאתר: www.kfar-hanassi.org.il/rainbow](http://www.kfar-hanassi.org.il/rainbow)
3. לגבי פרויקט ברשת האופטית: אמורים להתחיל השבוע, אבל יתכן שההתחלה תדחה עקב סיבות בירוקרטיות.
4. שבת שלום וגלישה נעימה באינטרנט.

דוד אלמן

"A man who throws dirt loses ground."

"Digi Divrei" - Divrei, digital version

<http://www.kfar-hanassi.org.il/khtalk/divrei.html> - Divrei issues since nov.1999

(User: "khtalk" password: "mansura")

<http://www.kfar-hanassi.org.il> - Main Page (Ruth Ney)

<http://www.kfar-hanassi.org.il/telcomm> - My Main page - News of KH in pictures

<http://www.kfar-hanassi.org.il/rainbow> - What makes people smile around here?

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!